

Når dagen er træt og vil gange til ro

(VED SOLNEDGANG)

Tekst: Christian Molbech (1783-1857)
Melodi nr 1: E. Horneman (1809-70)
Melodi nr 2: P. E. Lange-Müller (1850-1926)

1.

Når Dagen er træt og vil gange til Ro
og lukker sit lyseblå Øje,
da bygger den synkende Sol sig en Bro
af Guld på de vestlige Høje.
Men før den forlader med hastige Fjed
den Jord hvor jeg vandred i Skygge,
den standser og rødmer og siger: Følg med !
Thi hvor Solen går ned, bor din Lykke.

2.

Da griber jeg staven og vandrer derhen,
derhen mod den blinkende Stjerne;
men Solen går bort som en svigefuld Ven,
og Strålerne dø i det Fjerne.
Hver eneste Aften den smiler påny
og siger: Følg med skal jeg bygge
dig Slotte med Tag af den rødmende Sky;
thi hvor Solen går ned, bor din Lykke.

3.

Hver eneste Aften forsvinder den brat,
og lader mig sorgfuld tilbage;
da fløjter en Fugl i den stjerneblå Nat:
Fat mod, du skal ikke forsage !
Der kommer en Aften med Stilhed og Fred,
og hyller dig ind i din Skygge,
da tage de synkende Stråler dig med,
hen hvor Solen går ned, til din Lykke.

Christian Knud Frederik Molbech (20. juli 1821 - 20. maj 1888)
Johan Ole Emil Horneman (13. maj 1809 - 29. maj 1870).
P.E. Lange-Müller (1. december 1850 - 26. februar 1926)

<http://www.erlingmusic.dk/>